

er af en saa ubetydelig Bengeværdi, at den for den Enkelte bliver for Intet at regne, medens det derimod, naar man lader være at træffe en saadan Foranstaltning, kunde muligen dog i pecuniær Henseende have en vissal Interesse for Staten, der da maatte anskaffe Exemplarer af Alt, hvad der udkommer. At en eller anden Politimesters Medhjælper kan have solgt de Exemplarer, som ere blevne ham tilstillede, finder jeg vistnok at være meget upassende, men jeg finder det ogsaa upassende at omtale det specielt under denne Sag. For saavidt den høitærede Justitsminister har erklæret, at han troede ikke, at Regjeringen kunde gaae ind paa Paragraphen, saaledes som den af os er foreslaaet, saa skal jeg naturligtvis afvente hvad Forslag han maatte ønske i saa Henseende og nærmere conferere med mine ærede Medforslagsstillere.

J. A. Hansen: Naar den ærede Ordfører havde lagt Mærke til, at den ærede Justitsminister udtalte, at Hensigten med nærværende Bestemmelse kunde lade sig opnaa derved, at et Exemplar afleveredes til Politiet samt i sig med Umdelingen, saa vilde den ærede Ordfører deraf have seet, at den ærede Justitsminister vil, at der ved denne Bestemmelse skal opnaaes noget Andet, end de ærede Forslagsstillere have tænkt sig, thi de ville have opnaaet, at Politiet sættes istand til at kontrollere, hvad der udgaaer fra Pressen, derved, at et saadant Exemplar afleveres samme Dag, som Skriftet udleveres fra Bogtrykkeriet, og jeg seer heller ikke rettere, end at Hensigten derved kan opnaaes; men naar den ærede Justitsminister finder, at hans Hensigt ikke kan opnaaes ved denne Bestemmelse, saa maa hans Hensigt naturligtvis være en ganske anden end den, Forslagsstillerne have havt ved at stille deres Forslag, og jeg beder vel at lægge Mærke dertil, thi det antyder, skøndt meget svagt, at vi have Ret, naar vi forkaste denne S, fordi vi ikke kunne see, hvad den egentlige Hensigt er ved et saadant Exemplars Afgivelse. Jeg holder derhos for, at denne Bestemmelse bør bortfalde, idet ogsaa jeg finder det upassende, at man skal staae — det være mig tilligivet at sige det igjen — under Politiets specielle Opsyn. Det er kun Folk, som enten

maa antages at staae paa et forbryderisk Standpunkt eller af Politiet antages for at være meget nær derved, hvem det paalægges at melde sig for Politiet, for at sige: her er jeg, endnu har jeg ikke gjort Noget, som jeg ikke maatte, vil de være saa god at see efter. Ligesledes foreskrives det nu Forfatteren, naar han har ladet Noget trykke, at han skal gaae op til Politiet med et Exemplar af sit Skrift og sige: her er jeg, jeg troer ikke, at jeg har skrevet Noget, som jeg ikke maatte, vær saa god at see efter. Jeg troer dog virkelig, at det er upassende og uærdigt at paalægge Forfatterne Sligt; jeg troer heller ikke, at der er det Mindste i Veien for at søge Sagen ordnet paa en anden Maade og navnlig paa den Maade, som blev nævnt her for lidt siden; thi jeg har netop i disse Dage havt Exempel paa, at noget Saadant lader sig gjøre, idet et Blad var udkommet, som Politimesteren heri Kjøbenhavn ønskede at see, og, uagtet der netop var afleveret et Exemplar til hans Medhjælper, sendte han dog Bud og købte et Exemplar; dette viser saaledes, at den Vej meget godt lader sig betrede, at Politiet enten sørger for, da der jo er Politikasser tilstede, at abonnere stadigt paa et Blad, eller kører et enkelt Exemplar deraf, naar det maatte faae det istinde, og jeg troer virkelig ikke, at den Udgift, som derved vil bevirkes, kan komme i væsentlig Betragtning ved Siden af den uærdige og upassende Pligt, som man paalægger Forfatterne ved saaledes at være stillede under Politiets specielle Opsyn.

Grundtvig: Der er under denne Forhandling Noget, som har været mig paafaldende, nemlig at den høitærede Justitsminister syntes at tale om noget Andet end hvad der staaer i denne Paragraph, syntes at tale om Indlevering af et Exemplar, som om det endnu var ligesom i det første Forslag, et Exemplar af alle Skrifter, medens det her er indskrænket til Skrifter indtil 6 Ark; det var mig derimod slet ikke paafaldende, at den samme høitærede Minister erklærede, at han ikke kunde være fornøiet med mindre end „samtidig“ istedetfor „samme Dag“ om Indleveringen, da han jo med velberaad Hu selv havde foreslaaet et „forinden“, og dermed betegnet, at hvad enten